ΑΘΗΝΑΙ
15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1950
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
Ἔτος 14ον Ἀριθ. 126

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ – ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἰδιοκτήτης-Διευθυντής
ΙΩ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Τ. Δ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16
Τηλ. 55668

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἔπειτα ἀπὸ παραμονὴν ὀκτὼ ἀκριβῶς μηνῶν, παραμονὴν γεμάτην ἀπὸ συγκινήσεις ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀγωνίαν, τὸ Σάββατον 9 Δεκεμβρίου 1949 ἐγκατελείψαμεν τὴν φιλόξενον Αὐστραλιανὴν ἤπειρον, τὴν ὁποίαν, καθὼς καὶ τὸν λαόν της, καθὼς καὶ τὸν ἑλληνισμόν της, καὶ ἰδίᾳ τὸν Κυθηραϊκὸν κόσμον ποὺ ἀκμάζει ἐκεῖ, θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε μὲ ἀγάπην καὶ συμπάθειαν.

Ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ποὺ παρεμείναμεν εἰς τὴν χώραν αὐτήν, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐντοπίων μᾶς ἠρώτησεν, ποῖοι εἴμεθα καὶ τί ζῆτοῦμεν, καὶ νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι καταφανὲς τεκμήριον τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ φιλελευθέρου πνεύματος ποὺ διέπει τὴν Αὐστραλίαν. Ὁσάκις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς μας ἐζητήσαμεν τὴν συνδρομὴν τῶν ἀρχῶν, εὕρομεν ἄμεσον κατανόησιν καὶ ταχεῖαν, ταχυτάτην ἐξυπηρέτησιν. Τὸ ὅτι εἴμεθα ξένοι εἰς τὴν χώραν αὐτήν, δὲν ἀντελήφθημεν νὰ ἦτο αὐτό, αἰτία, εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς δυσκολίας μας. Ἴσως συνέβη τὸ ἀντίθετον. Ὁσάκις ἐδώσαμεν συνεντεύξεις εἰς τὸν Αὐστραλιανὸν Τύπον, διεκρίναμεν καὶ ἐκεῖ πνεῦμα φιλίας πρὸς τοὺς ξένους καὶ δὴ πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐὰν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐσημειώθησαν ἐκδηλώσεις ὀλίγης φιλίας πρὸς τοὺς ξένους, τοῦτο καὶ φυσικὸν ἦτο τότε, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἀνήκει. Σήμερον, ἡ προσέγγισις τῶν δύο λαῶν, τοῦ Αὐστραλιανοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶναι τόσον στενὴ καὶ τόσον εἰλικρινής, ὥστε ὁ Ἕλλην ποὺ γνωρίζει τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, νὰ αἰσθάνεται εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὡς νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐὰν κατὰ τὸ παρελθὸν αὐτὸ δὲν συνέβαινεν, διὰ τοῦτο κατὰ κύριον λόγον πταίομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Ἐφ' ὅσον λόγοι ξένοι πρὸς τὴν θέλησίν μας, μᾶς ἐξαναγκάζουν νὰ ἀναζητήσωμεν ἄλλας χώρας διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν, τὰς ποικίλας μας ἱκανότητας, νὰ σταδιοδρομήσωμεν ἐπαγγελματικῶς καὶ νὰ δημιουργηθῶμεν, καθῆκον μας εἶναι ἐκ τῶν πρώτων νὰ μάθωμεν τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, πρὸς τὸν ὁποῖον μεταναστεύομεν, ὥστε νὰ εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ συνεννοούμεθα, καὶ δεύτερον καθῆκον μας εἶναι νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὴν πατρίδα ἐφοδιασμένοι μὲ ἐπαγγελματικὴν καὶ τάρτισιν, πράγματα ποὺ κατὰ κανόνα μᾶς ἔλειπον καὶ ποὺ δυστυχῶς ἀκόμη μᾶς λείπουν...

Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ παρελθόν. Ἡ διαπίστωσίς μας, ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Αὐστραλίας κατώρθωσαν μὲ μοναδικὸν ἐφόδιον τὴν ἀδάμαστον ἑλληνικὴν ψυχήν, νὰ ἀποσπάσουν ἀκεραίαν τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐντοπίου πληθυσμοῦ, καὶ ὅτι αἱ ἐπίσημοι ἀρχαὶ ἀντιμετωπίζουν σήμερον τοὺς πάντας, ὑπὸ τὸ ἴδιο πρῖσμα ἰσονομίας, ἀποτελεῖ μίαν πραγματικότητα, χάριν τῆς ὁποίας ἡ παρελθοντολογία δὲν εἶναι χρήσιμος καὶ μάλιστα ἴσως εἶναι κουραστικὴ διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας. Καὶ προχωροῦμεν: Ὁ ἐπισκεπτόμενος δύο πόλεις τῆς Αὐστραλίας καὶ δύο χωριά της, ἂν ἐπισκεφθῇ ἀκολούθως δύο ἀγροκτήματα εἰς τὴν Νέαν Νότιον Οὐαλίαν καὶ ἄλλα δύο εἰς τὴν Κουησλάνδην, καὶ ἀναχωρήσῃ, ἂς εἶναι βέβαιος ὅτι ἐγνώρισε τὴν Αὐστραλίαν ὡς χώραν. Τὰ ὑπόλοιπα θὰ τὰ μάθῃ ἀπὸ τὴν βιβλιογραφίαν τῆς Αὐστραλίας.

Ὁ πληθυσμός, ἡ ἔκτασις, ἡ ὀνοματολογία τῶν πόλεων καὶ περιφερειῶν, ὁ πλοῦτος, ἡ διοίκησις, ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, τὸ κλῖμα καὶ τόσα ἄλλα πράγματα, εἶναι ὅλα γραμμένα εἰς τὰ διάφορα περὶ Αὐστραλίας βιβλία, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ταξιδεύσῃ κανεὶς ἐπὶ τόπου διὰ νὰ τὰ μάθῃ. Θὰ δώσωμεν φυσικὰ καὶ περὶ αὐτῶν πληροφορίας συνοπτικάς, βέβαιοι ὅτι δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς σχολαστικοὺς καὶ πρὸς σπουδαστάς —αὐτοὶ ἂς ἀνατρέξουν εἰς τὰ βιβλία— ἀλλὰ ἀποτεινόμεθα κυρίως πρὸς συμπατριώτας, ποὺ θέλουν νὰ λάβουν ἰδέαν τῆς ζωῆς ἑνὸς τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐγκατεστημένα τὰ τέκνα των, καὶ πρὸς ἄλλους, ποὺ σκέπτονται νὰ ἀναχωρήσουν εἰς Αὐστραλίαν εἰς ἀναζήτησιν τύχης. Καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ, ἐνδιαφέρει πρὸ πάντων ἡ Ζωὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πῶς ἐργάζονται, πῶς προοδεύουν ἢ πῶς χάνονται τόσοι καὶ τόσοι συμπατριῶται. Ποῖος εἶναι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αὐστραλίας διὰ τὸν ὁποῖον συχνάκις ὁμιλοῦμεν. Νὰ μάθουν οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι οἱ συμπατριῶται τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐν γένει, ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ πῶς ἐκερδήθη ἐκείνη ἡ λίρα, ποὺ ζωογονεῖ πότε-πότε τὸ πορτοφόλι των, καὶ ἀπὸ πετσὶ μὲ πετσὶ τὸ μεταμορφώνει εἰς ἰερατικὴν φιάλην, κοινῶς ναματερό. Ὅπως τὸ τελευταῖον διαρκῶς κενοῦται μὰ ποτὲ δὲν στειρεύει, ἐπειδὴ καὶ διαρκῶς τὸ γεμίζουν οἱ πιστοί, ποὺ ἐνθυμοῦνται καὶ ἐκτελοῦν τὰ μνημόσυνα τῶν προγόνων των, ἔτσι καὶ τῶν ξενητευμένων οἱ συγγενεῖς, διαρκῶς ἀβειάζουν τὰ πορτοφόλια των, εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀλλὰ μόλις πᾶνε νὰ στειρεύσουν προλαμβάνει τὸ συστημένο ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν καὶ ὁ γραμματοκομιστής, περιβάλλεται τὴν αἴγλην τοῦ πλέον ἀγαπημένου προσώπου.

Νὰ μάθουν ἐπίσης οἱ νέοι μας, τῶν ὁποίων ἡ σκέψις εὑρίσκεται πολλὲς φορὲς εἰς τὰ νέφη καὶ, νέοι ὅπως εἶναι, βλέπουν κάτω, μὲ τὴν φαντασίαν των, ἕνα ρόδινον παράδεισον ὅλην τὴν ξενητειὰ καὶ ὡς καταδίκην τὴν πατρίδα των, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ρόδινος παράδεισος ποὺ βλέπουν, εἶναι φωτιὲς ποὺ ψήνουν καθημερινῶς τὸν πατέρα ἢ τὰ ἀδέλφιά των, στὰ διάφορα Μίλκ μπὰρ καὶ Φὶς ἔντ Θὶπς καὶ λοιπὰς σκληρὰς ἐργασίας εἰς τὰς ὁποίας κυρίως ἐπιδίδονται οἱ μετανάσται μας. Ἴσως ἀντιληφθοῦν τότε οἱ νέοι μας, καὶ μάλιστα οἱ νέοι ποὺ δύνανται νὰ ζήσουν εἰς τὴν πατρίδα, ὅτι τὴν εὐτυχίαν, τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν ἐπίγειον παράδεισον, τὸν φέρει κάθε ἕνας μαζί του καὶ τὸν ἀπολαμβάνει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν θυσιῶν του, τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἱκανοτήτων του. Ὅτι τὸν ἐπίγειον παράδεισον τὸν δημιουργοῦμεν παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν εὑρισκώμεθα, εἴτε μακράν, εἴτε καὶ εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλὰ πάντοτε μὲ θυσίας καὶ σκληρὰν ἐργασίαν. Τοιουτοτρόπως, ὅσοι ἀποφασίσουν νὰ ἀκολουθήσουν τὸν ἄγνωστον δρόμον τῆς ξενητειᾶς, ποὺ καὶ σήμερον ἀκόμη παρουσιάζει ὁρίζοντας ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας πλέον ἀναπεπταμένους, νὰ γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ὅτι ἐκεῖ ποὺ μετταβαίνουν, τοὺς ἀναμένει σκληρὰ ἐργασία, πολλὴ ἐργασία καὶ πάλιν ἐργασία.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΔΕΞΙΩΣΙΝ

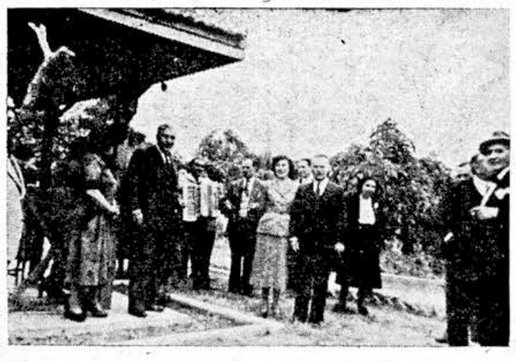

Φωτογραφία ἀπὸ μίαν δεξίωσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Δημ. Μαρσέλλος εἰς τὴν ἐπαυλίν του εἰς τὸ Ἑλληνικόν. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὰ ὁ κ. Μαρσέλλος. Εἰς τὸ κέντρον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος μὲ τὴν δίδα Μαντίναν Π. Κρίθαρη, ἐκ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας, καὶ τὴν κ. Ἀγατζᾶ, ἀνεψιάν τοῦ κ. Μαρσέλλου. Εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὑποστέγου ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Βολουδάκης. Παρ' αὐτὸν ἡ κ. Κρίστι, ἐξ Ἀμερικῆς. Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὸν τῆς φωτογραφίας ὁ συμπατριώτης κ. Μιχαὴλ Κασιμάτης, ἐπιχειρηματίας.

Ο κ. Ι. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀνέχωρησεν εἰς Κύθηρα πρὸς παραθερισμὸν ὁ διακεκριμένος συμπατριώτης, πρώην βουλευτὴς κ. Ἰωάννης Ἀντ. Κοντολέων, μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του.

Τὸν κ. Κοντολέοντα καὶ τὴν ἐρίτιμον κυρίαν του ὑπεδέχθη ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς μὲ χαράν, ἀνταξίαν τῶν ἀνεκτιμήτων ὑπηρεσιῶν ποὺ ἀνέκαθεν προσέφερεν εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Ο κ. Π. ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΥΡΙΧΗΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 578—39-6-50 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγη καὶ ἀποστέλλεται ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐν Ζυρίχῃ συνερχόμενον διεθνὲς συνέδριον καταπολεμήσεως τῶν Ἀφροδισίων Νοσημάτων, ὁ διακεκριμένος συμπατριώτης καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παναγιώτης Φωτεινός, Ὁ κ. Φωτεινὸς, ὅστις σημειωτέον μεταβαίνει ἰδίαις δαπάναις, ἀναχωρεῖ περὶ τὴν 20ὴν τρέχοντος. Τὸ ὡς ἄνω συνέδριον συνέρχεται περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Τὸ πρόπλασμα τοῦ Μνημείου τῶν Πεσόντων, τὸ ὁποῖον θ' ἀνεγερθῇ εἰς Ποταμόν. Τὸ μνημεῖον αὐτὸ —ἔργον τοῦ διασήμου γλύπτου κ. Ἔμμ. Καβάκου— παριστᾶ τὴν Ἐλευθερίαν κρατοῦσαν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ξίφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ σταυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας, καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα δάφνινον στέφανον, διὰ τοῦ ὁποίου στέφει τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκρούς μας. Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ τῆς Ἐλευθερίας θὰ στηρίζεται ἐπὶ μαρμαρίνης στήλης.

Κυθήριοι ἀγωνισταὶ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἐπιλέκτων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους κατὰ καιροὺς ἀνέδειξεν ἡ νῆσος μας, εἰς περίοπτον θέσιν θὰ κατατάξουν ἀσφαλῶς οἱ Ἱστορικοὶ τοῦ μέλλοντος ἕνα ἡρωϊκὸν ἀγωνιστήν, καταγόμενον ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ποταμοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον μέχρι σήμερον ἐλάχιστα ἐδημοσιεύθησαν. Πρόκειται διὰ τὸν Σταῦρον Π. Πανάρετον, ὅστις, ὡς Α' πλοίαρχος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα, θυσιασθεὶς ἐν τέλει κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Δρᾶσις», ἀφιερώνουσα σήμερον ὁλίγας γραμμὰς διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ Κυθηρίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μὲ τὰς ὡραιοτέρας παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ Κυθήριοι ἱστοριοδίφαι θὰ θεωρήσουν τιμὴν καὶ καθῆκον νὰ ἐγκύψουν περὶ αὐτοῦ προσεχῶς καὶ νὰ παρουσιάσουν πληρέστερον ἡμῶν τὸν Σταῦρον Πανάρετον καὶ ὡς ἄνθρωπον καὶ ὡς ἀγωνιστήν.

Ἀφορμὴν διὰ τὸ σημερινὸν σημείωμα μᾶς ἔδωσε παλαιὸν τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ναυτικὴ Ἑλλάς», ὅπερ —τυχαίως εὑρεθὲν εἰς χεῖρας μας— εἴδομεν νὰ γράφῃ διὰ τὸν Σταῦρον Π. Πανάρετον. Ἐθεωρήσαμεν τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρον καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ στενῶς Κυθηραϊκῆς ἀπόψεως, καὶ παρεκαλέσαμεν τὸν ἐπιστήθιον φίλον μας κ. Παναγ. Στ. Πανάρετον, ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς μεγάλης καπνοβιομηχανίας Δ. Φούκα, ὅστις τυγχάνει υἱὸς τοῦ ἡρωϊκοῦ Σταύρου Παναρέτου, οὗτος δὲ ἔθεσεν εὐχαρίστως εἰς τὴν διάθεσίν μας ἐπίσημα ἔγγραφα περὶ τῆς δράσεως τοῦ πατρός του, ἅτινα δικαίως φυλάσσει ὡς βαρύτιμα οἰκογενειακὰ κειμήλια.

* * *

Εἰς 300 περίπου μίλια μετρᾶται ἡ ἀπόστασις τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ἀπὸ τὸ Σινσινάτι, πρέπει δὲ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πόλιν διαρκούσης τῆς ἡμέρας, διότι ὅταν νυκτώσῃ, εἶναι προβληματικὴ ἡ ἐξεύρεσις μέσα εἰς τὰς ἀχανεῖς Ἀμερικανικὰς πόλεις τῶν δρόμων καὶ διευθύνσεων ποὺ μᾶς ἐξυπηρετοῦν. Τὴν 2αν ἀπογευματινὴν κατωρθώσαμεν τέλος νὰ ξεκινήσωμεν, μὲ τὰς εὐχὰς τῶν φίλων Βατικιώτη καὶ Βάρνα. Ὁ κ. Μεγαλοκονόμος —ὁ ἀειθαλὴς γέρων— ἐνεθυμήθη τὰ παιδικά του χρόνια. Τὸ καινουργὲς αὐτοκίνητόν του τρέχει διαρκῶς μὲ 60—80 μίλια. Ἐκμυστηρεύομαι ἐδῶ, ὅτι δὲν εἶμαι χωρὶς ἀνησυχίας. Καλὸς ὁ ὁδηγός μου, καλὸ τὸ ἀμάξι του, καλὸς καὶ ὁ δρόμος. Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ τύχη καλή. Εἶναι τόσον πολλὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ τόσον μεγάλη ἡ ταχύτης ποὺ ἀναπτύσσουν, ὥστε διὰ τοὺς συνηθισμένους εἰς τὸ βραδύ, ἀλλὰ ἀσφαλές, ὑπομονητικὸν τετράποδον, ἡ ταχύτης προκαλεῖ κάποιαν ἀνησυχίαν...

Ὅταν πλέον ὁ ἥλιος ἔπαυσε νὰ φωτίζῃ, εὑρισκόμεθα ἐν ὄψει τῆς μεγαλοπρεποῦς πόλεως. Εἰσήλθομεν εἰς τὰ προάστεια καὶ ἐπροχωρήσαμεν πρὸς τὸ κέντρον, ἀναζητοῦντες τὴν Κάρκετ Στρήτ. Κατὰ τὰς 11 μ.μ. ἐσταματήσαμεν πράγματι εἰς τὸν κεντρικὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ γνωστοῦ ξενοδοχείου «Τέρμιναλ». Πρὸ τοῦ ξενοδοχείου ἐκτείνεται περικαλλὴς πλατεῖα, πέραν τῆς ὁποίας, εἰς παρακείμενον δρόμον, ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μέρη ποὺ δύναται κανεὶς νὰ ἀφήσῃ τὸ αὐτοκίνητόν του (γκαράζ). Ἐκεῖ ἔμεινε καὶ τὸ πολυτελέστατον «Nash», ποὺ μᾶς ἔφερεν ἀγογγύστως ἀπὸ χίλια καὶ πλέον μίλια. Καὶ ἐπανήθημεν εἰς τὸ «Τέρμιναλ ὁτέλ».

Ἐζητήσαμεν καὶ μᾶς ἐδόθη ὡραιότατον διαμέρισμα, ποὺ ἦτο τόσον ἀπαραίτητον διὰ τὴν φυσιολογικὴν κόπωσιν τὴν ὁποίαν ἠσθανόμεθα ἔπειτα ἀπὸ τόσων μιλίων περιοδείαν. Ὅταν τὸ πωῒ τῆς ἐπομένης, 24 Μαρτίου, κατήλθομεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου, εὑρέθημεν ἐνώπιον τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου Θεοδώρου Λεοντσίνη, ἀπὸ τὸ χωρίον Κεραμουτό. Μετ' ὀλίγον ἐγνωρίσαμεν τὴν ἐκλεκτὴν κυρίαν του Ὄλγαν καὶ ἐπήραμεν τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς φιλοξενίας, ποὺ χιλιάδες Ἑλλήνων πρὸ ἡμῶν ἐδοκίμασαν ἀπὸ τὸν φιλόξενον καὶ ἀλτρουϊστὴν Ἑλληνισμὸν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται οἱ ἐδῶ συμπατριῶται μας. Εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου, τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον ἀριθμεῖ ὑπερτριάκοντα οἰκογενείας, ὅλας ἐκλεκτὰς τῶν ὁποίων ὁ πατριωτισμὸς συναγωνίζεται τοὺς Κυθηρίους τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν ἄλλων παροικιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐμείναμεν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ 7 ἡμέρας, ποὺ θὰ μᾶς μείνουν ἀλησμόνητοι. Παρηκολουθήσαμεν τὴν ὡραίαν τελετὴν ποὺ ὠργάνωσεν ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης τὴν 25ην Μαρτίου, πρωτοστατούντων ἀρκετῶν συμπολιτῶν μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Γεώργ. Κουκούλης, πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Κοινότητος, ὁ κ. Ἰωάν. Λεοντσίνης, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος μας, ὁ κ. Χαρ. Στάθης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου οἱ περισσότεροι Κυθήριοι διατηροῦν ἰδικάς των ἐπιχειρήσεις καὶ εἶναι ἀποκατεστημένοι μὲ ἰδιοκτησίας σημαντικῆς ἀξίας. Τὸ ξενοδοχεῖον «Τέρμιναλ» διατηρεῖ ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν Λεοντσίνη (Ἀμερικάνου) κ. Θεόδωρος, ποὺ μὲ τὴν καλωσύνην του, τὴν εὐγένειαν ποὺ τὸν διακρίνει καὶ τὸν εὐχάριστον χαρακτῆρα του, σκλαβώνει κυριολεκτικῶς τὸν ἐπισκέπτην, ὅπως καὶ ἡ εὐπροσήγορος καὶ εὐγενεστάτη κυρία του. Μᾶς ἐφιλοξένησε τὸ ζεῦγος Θεοδώρου καὶ Ὄλγας Λεοντσίνη ἐπὶ ἑπταήμερον καὶ εἴχομεν τὸ συναίσθημα ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ σπίτι μας.

Λόγια εὐχαριστίας δυσκόλως ἀνευρίσκει κανεὶς εἰς ὁμοίας περιστάσεις. Πλησίον τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ εὑρίσκεται ἐπίσης τὸ μὴ χανοκίνητον καφεκοπτεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἐμμανουὴλ καὶ Ἰωάννου Λεοντσίνη, μετὰ τῶν ὁποίων συνεργάζεται καὶ ὁ κ. Ἔμμ. Π. Λεοντσίνης ἢ Μπλοῦκος. Εἶναι μεγάλο κατάστημα μὲ πολλὰς ἐργασίας. Ὁ κ. Ἔμμ. Π. Λεοντσίνης (Ἀμερικάνος) εἶναι νυμφευμένος μὲ τὴν ἐκλεκτὴν Ἑλληνίδα Μαρίαν Ν. Σκορδίλη ἐκ Χώρας, καὶ ἔχουν θεμελιώσει μαζύ, τὸ ἁρμονικὸν αὐτὸ ζεῦγος, ἕνα κομμάτι Ἑλλάδα εἰς τὸν Ἅγιον Λουδοβίκον —τὸ σπίτι των.

Ὁ κ. Ἰωάννης Λεοντσίνης εἶναι νυμφευμένος μὲ τὴν Σταυρούλαν Ἔμμ. Λουράνδου, ἡ ὁποία ἂν καὶ γεννηθεῖσα εἰς Ἀμερικὴν χειρίζεται τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ διατηρεῖ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος, ὥστε ὁμοῦ μὲ τὴν εὐρεῖαν της μόρφωσιν καὶ τὴν εὐγένειαν ποὺ τὴν διακρίνουν, νὰ εἶναι τὸ καμάρι τῶν Ἑλληνίδων Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐδῶ παροικίας μας.

Ἄλλη λαμπρὰ οἰκογένεια μὲ σπουδαίαν ἀποκατάστασιν καὶ ἔντονον πατριωτισμὸν εἶναι τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Μαρίας Α. Κασιμάτη ἀπὸ τὸ χωρίον Κεραμουτό. Παλαίμαχος ἐπιχειρηματίας ὁ κ. Κασιμάτης διατηρεῖ θαυμάσιον ἰδιόκτητον κεντρικὸν κατάστημα μικτῶν ἐργασιῶν, ὅπερ διευθύνει ὁ υἱός του, ἕνα λαμπρὸ Ἑλληνόπουλο, μὲ ὅλην τὴν χάριν, τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν γονέων του. Ἡ κυρία Μαρία Κασιμάτη προΐσταται ἐνθρωπιστικοῦ συλλόγου Ἑλληνίδων τῆς πόλεως, καὶ ὁμοῦ μὲ τὰς ἐριτίμους κυρίας Σταυρούλαν Ι. Λεοντσίνη, Εὐσεβίαν Γ. Χαρατζᾶ καὶ ἄλλας, φροντίζουν πῶς θὰ ἔρχωνται ἀρωγοὶ εἰς ἀσθενεῖς καὶ πάσχοντας τῆς πατρίδος. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἑλληνίδων τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου θ' ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς ἐκτενέστερον.

Ἄλλος ἐξαιρετικὸς ἐπιχειρηματίας συμπατριώτης μας εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν εἶναι ὁ κ. Γεώργιος Κορώνης ἀπὸ τὸ χωρίον Βιαράδικα. Ὁ κ. Κορώνης ἵδρυσε καὶ διευθύνει ὁ ἴδιος μέγα μηχανοκίνητον καθαριστήριον, ἔνθα ἐργάζονται ὑπερτεσσαράκοντα πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ ἀρκετοὶ Κυθήριοι. Σύζυγος τοῦ κ. Κορώνη εἶναι ἡ κ. Ἀλεξάνδρα τὸ γένος Βασιλείου Κασιμάτη ἀπὸ τὸ χωρίον Λιβάδι, τῆς ὁποίας ἡ σκέψις, ὅπως καὶ τοῦ συζύγου της, στρέφεται πάντοτε πρὸς τὸν καταγάλανον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισκεφθοῦν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ὅταν ἐνθυμούμεθα τὸν καλόκαρδον πατριώτην Γεώργιον Χαρατζᾶν καὶ τὴν κυρίαν Εὐσεβίαν, τὸ γένος Ν. Λεοντσίνη (Μουσούνη), νομίζομεν ὅτι εἰς τὴν γνωριμίαν μας αὐτὴν εἴδομεν τὴν καλωσύνην προσωποποιημένην. Ἔχουν λαμπρὰν ἀποκατάστασιν, ἂν καὶ δὲν διατηροῦν ἰδικάς των ἐπιχειρήσεις, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς προθυμοτέρους ἐνισχυτὰς παντὸς κοινωφελοῦς καὶ ἀνθρωπιστικοῦ σκοποῦ.

(Ἀκολουθεῖ) Ι.Σ.Κ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΤΟΥ ΣΙΝΣΙΝΑΤΙ ΚΑΙ ΣΑΝ ΛΟΥΪΣ

Εἰς Σινσινάτι, μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας πόλεις τῆς πολιτείας Ὀχάϊο, ἡ Ἑλληνικὴ παροικία δὲν εἶναι μεγάλη. Ἐκ δὲ τῶν Κυθηρίων τῆς Ἀμερικῆς, μόνον ὁ φιλτατός μας κ. Λάζαρος Α. Βατικιώτης καὶ ἡ ἀνεκτίμητος οἰκογένειαι Πασχάλη καὶ Ἐλένης Βάρνα, τὸ γένος Ἀντωνίου Κασιμάτη, ἀκμάζουν ἐδῶ. Εἰς τὴν πόλιν ἐφθάσαμεν τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι ἡ ἀπόστασις ἐκ τοῦ Κλήβελαντ, ἀπὸ ὅπου ἐξεκινήσαμεν, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου, εἶναι ὑπερτριακόσια μίλια. Τὸν κ. Βατικιώτην εὕρομεν εἰς τὸ θαυμάσιον κατάστημα, ὅπερ ἵδρυσαν καὶ διατηροῦν ἐν συνεταιρισμῷ μετὰ τοῦ κ. Πασχάλη Βάρνα, καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς κεντρικώτατον δρόμον τῆς πόλεως. Εἶναι, ὅπως τὰ πλεῖστα τῶν Ἑλληνικῶν, κατάστημα μικτῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ μὲ μεγάλην πελατείαν. Θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε μὲ συγκίνησιν, μὲ πόσην ἔκδηλον χαρὰν ὁ φίλτατος κ. Βατικιώτης καὶ ἡ ἐκλεκτὴ οἰκογένεια Πασχάλη καὶ Ἐλένης Βάρνα, εἶδον τὴν ἀφιξίν μας εἰς τὴν πόλιν των. Αἱ φιλοφρονήσεις των, ἡ φιλοξενία των, αἱ περιποιήσεις των θὰ μᾶς μένουν πάντοτε ἀλησμόνητοι, καθὼς καὶ ἡ λύπη των ἡ εἰλικρινὴς διὰ τὸ βραχὺ τῆς παραμονῆς μας.

Εἰς Σινσινάτι ἐμείναμεν φιλοξενούμενοι τοῦ κ. Βατικιώτη, μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς ἐπομένης, ἐπωφελήθημεν δὲ τῆς προθυμίας του διὰ νὰ ἴδωμεν πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως, ἐν οἷς καὶ δύο ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ξενοδοχεῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ κυρία Ἐλένη Πασχ. Βάρνα τυγχάνει προσφιλὴς ἀδελφὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκλεκτοῦ συμπολίτου κ. Γεωργίου Α. Κασιμάτη. Τόσον ὁ κ. Βατικιώτης ὅσον καὶ ἡ οἰκογένεια Βάρνα σκέπ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ,,

ΕΠΕΡΑΤΩΘΗ Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ ΙΛΑΡΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 8ην παρελθόντος μηνός, ἐπερατώθησαν αἱ ἐργασίαι ἀνακαινίσεως τοῦ κοινοχρήστου φρέατος Ἰλαριωτίσσης, καὶ παρεδόθη ταῦτο πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ ἐν λόγῳ φρέαρ ἠνοίχθη πρὸ 65 ἐτῶν διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται αἱ ἀνάγκαι τῆς γύρω συνοικίας. Ὅμως πρὸ 15 ἐτῶν ἔπαθε καθίζησιν τῶν τειχωμάτων του ἐκ θεμελίων καὶ ἠχρηστεύθη πρὸς μεγάλην λύπην τῶν περιοίκων. Εἰς αὐτὴν την κατάστασιν τὸ εὗρεν ὁ φιλοπρόοδος καὶ δραστήριος κοινοτικὸς σύμβουλος Ποταμοῦ κ. Ν. Ἀναστ. Κορωναῖος ὅστις κατόπιν παρακλήσεως τῶν κατοίκων ἐπελήφθη τῆς ἐπισκευῆς του. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἦτο δύσκολον, διότι ἐχρειάζοντο ἀρκετὰ χρήματα. Προσεπάθησεν ὁ κ. Κορωναῖος νὰ ἐξεύρῃ τὰ χρήματα αὐτὰ δι' εὐθυμήτων προσφορῶν, ἐφιλοτέχνησεν μάλιστα παραινετικὴν πινακίδα τὴν ὁποίαν ἀνήρτησεν εἰς τὰ κιγκλιδώματα Ἰλαριωτίσσης καὶ αἱ εἰσφοραὶ ἤρχισαν, ἀλλὰ λίαν πενιχραί.

Τοιουτοτρόπως ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Κορωναίου ἐφαίνετο ὡς ἀκατόρθωτος ὁπότε ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ φιλοπρόοδος διάθεσις τοῦ τέως Δημάρχου Ποταμοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου κ. Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμου, διέλαμψεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, διὰ νὰ ἐπιλύση τὸ πρόβλημα.

Παρατηρήσας ὁ κ. Μεγαλοκονόμος, τὸ γλίσχρον τῶν προσφορῶν καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐπιδιωκομένου ἔργου, ἐκάλεσεν τὸν κ. Νικολ. Ἀναστ. Κορωναῖον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς δωρητὰς ὅλας τὰς συνδρομάς των, ἀναλαβὼν ὁ κ. Μεγαλοκονόμος νὰ καταβάλῃ ἐξ ἰδίων ὁλόκληρον τὴν δαπάνην. Τοιουτοτρόπως τὸ ἔργον ἐπερατώθη χωρὶς στενοχωρίας καὶ ἡ συνοικία Ἰλαριωτίσσης ἔχει τὼρα εἰς τὴν διάθεσίν της τὸ ἄφθονον ὕδωρ τοῦ ἀνακαινισθέντος φρέατος, εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὁποίου, προτάσει τῆς κοινότητος, ἐκατεστήθη πλάξ ὀρειχαλκίνη μὲ ἐγκεχαραγμένην τὴν ἐπιγραφήν:

«ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΘΗ ΚΑΙ ΕΤΕΘΗ ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΧΡΗΣΙΝ, ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΜΙΧ. Ι. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΥ. ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΠΟΤΑΜΟΥ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΙΝ».

Ἡ τελετὴ παραδόσεως τοῦ φρέατος εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ ὑπῆρξε σεμνὴ καὶ συγκινητική. Πλῆθος Ποταμιτῶν συνεκεντρώθησαν γύρω τοῦ στομίου παρὰ τὸ ὁπλίσιον ἐκάθητο ὁ σεβαστὸς δωρητὴς κ. Μ. Μεγαλοκονόμος. Ὡμίλησεν ὁ πρωτεργάτης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου κ. Νικόλ. Ἀναστ. Κορωναῖος μὲ καταφανῆ συγκίνησιν, μεθ' ὃ οἱ παρευρισκόμενοι συνεχάρησαν τὸν κ. Μεγαλοκονόμον διὰ τὴν χειρονομίαν του.

Ἐκτὸς τῆς πρωτεβουλίας καὶ προσωπικῆς ἐργασίας του, ὁ κ. Ν. Α. Κορωναῖος διέθεσεν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ φρέατος καὶ διάφορα ἐργαλεῖα δωρεὰν εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς του ἀδησμονήτου Χρυσάνθης Π. Κορωναίου ἢ Πουλάκη. ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Ο κ. ΒΡΥΖΑΚΗΣ ΕΠΕΔΩΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΝ ΟΜΟΙΩΜΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

ΣΥΔΝΕΥ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μία ἀπὸ τὰς πλέον συγκινητικὰς δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, τελετάς, ἐγένετο κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Αὐστραλίας Κανμπέρρα. Ἐκεῖ τὴν 25ην Ἀπριλίου, καθ' ἣν ἑορτάζεται ἡ ἐπέτειος τῆς κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον ἀποβάσεως Αὐστραλιανῶν στρατευμάτων εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως, παρουσία τῶν Αὐστραλιανῶν ἀρχῶν καὶ πλείστων ἐν Αὐστραλίᾳ Ἑλληνικῶν Σωματείων, ἐπεδόθη διὰ χειρῶν τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Αἰμιλίου Βρυζάκη καλλιτεχνικὸν μαρμάρινον ὁμοίωμα τοῦ μνημείου ὅπερ μεγαλοπρεπῶς ἀνεγείρεται ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως πρὸς αἰωνίαν ἀναγνώρισιν τῆς θυσίας τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς Αὐστραλίας ἄτινα προμαχοῦντα τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ κόσμου ἔπεσαν ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐπίδοσις ἐγένετο εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ πολεμικοῦ Μουσείου τῆς πρωτευούσης, παρέστησαν δὲ ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Αὐστραλίας, ὁ Πρωθυπουργὸς, πολλοὶ ὑπουργοί, πλεῖστοι ἀξιωματοῦχοι καὶ πλῆθος λαοῦ. Ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ Αὐστραλίας, παρέστησαν, ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ προξένου καὶ τῆς ἐριτίμου κυρίας Βρυζάκη, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Θεοφύλακτος οἱ διευθυνταὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων κ. κ. Θ. Νικολαΐδης καὶ Α. Γρίβας, οἱ πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων κ. κ. Ἀθανάσιος Καστρίσιος, Κοσμᾶς Π. Φριλίγκος, Ἄγγελος Λεκατσᾶς, Τάκης Λαΐβης, Λάζαρος Μανδάλης, Ἡλίας Σακελλαρίδης, οἱ πρόεδροι Π. Πολεμιστῶν κ. κ. Κυρ. Κυριακάκης, Σπῦρος Ραυτόπουλος καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Μεταξὺ τῶν ἐμπνευσμένων λόγων ποὺ ἐξεφωνήθησαν κατὰ τὴν ἐπιβλητικὴν ταύτην τελετὴν, δημοσιεύομεν τὸν θαυμάσιον λόγον τοῦ γενικοῦ προξένου μας κ. Αἰμιλίου Βρυζάκη, εἰπόντος τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι μεγάλη μου τιμὴ νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὴν πατρίδα μου εἰς τὴν ἁγίαν ταύτην ἑορτὴν τῆς Ἀντζακ Νταΐϋ. Μόλις πρὸ ἑνὸς μηνὸς ἐωρτάσθη καταλλήλως ἡ Ἐθνικὴ ἡμέρα τῶν Ἑλλήνων εἰς Καμπέρρα καὶ τὴν λοιπὴν Αὐστραλίαν. Καὶ κάθε Ἕλλην ἠσθάνετο ὑπερηφάνειαν βλέπων τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν νὰ κυματίζῃ παραπλεύρως τῆς Αὐστραλιανῆς, ἀκριβῶς ὅπως καὶ οἱ στρατιῶται μας ἐπολέμησαν μαζὶ εἰς τὸν πόλεμον. Μοῦ ἐπανέφερε εἰς τὴν μνήμην τὸν ὀλέθριον χειμῶνα 1940—41, ὅταν αἱ ὁρδαὶ τῶν Ναζὶ κατέκλυζον τὴν Εὐρώπην καὶ ἐξηφάνιζον τὴν ἐλευθερίαν της. Ἡ Ἀγγλία, ὁ κύριος στόχος τῆς ἐπιθέσεως τῶν Γερμανῶν, ἵστατο μόνη ἐπὶ τῆς νήσου της, ἀλλὰ ἀποφασισμένη ὅπως οὐδέποτε παραδοθῇ παρὰ τὸ φαινομενικῶς μάταιον τοῦ ἀγῶνος. Μία ὁρδὲ ἀνδρείων Βρετανῶν ἀεροπόρων ἐσταμάτησε τὴν μανίαν καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀεροπορίας τοῦ Χίτλερ. Ἐν τούτοις ὅλα τὰ ἐναπομείναντα οὐδέτερα ἔθνη ἐπίστευον ὅτι πᾶσα ἀντίστασις ἦτο ματαία καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία, παρὰ τὴν γενναιότητα τῶν τέκνων της, ἦτο καταδικασμένη. Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς κατέπληξε τὸν κόσμον μὲ τὴν ἀντίστασίν της κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας. Αἱ ἀπροσδόκητοι νίκαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ ἄγρια δουνὰ τῆς Ἀλβανίας ἐχρησίμευσαν ὡς τονωτικὸν εἰς τοὺς ἐκθάμβους λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Καὶ τὴν καλὴν ταύτην ἀπαρχὴν ἠκολούθησαν αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Αὐστραλιανῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν. Ἐν τούτοις ὁ Χίτλερ δὲν ἐπρόκειτο νὰ χωνεύσῃ τόσον εὐκολα τὰς ἥττας τοῦ συντρόφου του Μουσσολίνι καὶ ἠτοιμάσθη νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἀγγλία, ἂν καὶ εὑρίσκετο εἰς δύσκολον θέσιν ἡ ἰδία, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας ἔστειλε στρατιωτικὰς ἐνισχύσεις ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γουίλσων. Ὡς γνωστόν, αἱ δυνάμεις αὐταὶ δὲν ἦσαν ἀρκεταὶ νὰ κρατήσουν τὴν ἐπίθεσιν τῶν μηχανοκινήτων Γερμανικῶν δυνάμεων καὶ ἀφοῦ ἐπροξένησαν μεγάλας ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρὸν ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἐκκένωσις τῆς Ἑλλάδος ἐφαίνετο ὡς ἥττα. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς νίκης. Καὶ σήμερον στρέφομεν εὐλαβῶς τὰ βλέμματά μας πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔκαμαν τὴν ὑπερτάτην θυσίαν διὰ τὴν νίκην καὶ κατέθεσαν τὴν ζωήν των εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας. Τὸ μικρὸν κοιμητήριον εἰς τὸ Καλαμάκι, πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι προσκύνημα, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ὁποίου μὲ εὐλάβειαν φροντίζουν οἱ συμπατριῶται μου. Ἡ μνήμη τῶν στρατιωτῶν σας, ποὺ ἀναπαύονται ἐκεῖ, εἶναι ἐγκεχαραγμένη εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς πληρεστέραν δὲ ἔνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης των ἀνήγειραν διὰ κοινῆς εἰσφορᾶς Ἡρῷον ἐν Ἀθήναις, τιμῶντες οὕτω τοὺς εἰς τὰ χώματά μας πεσόντας Βρετανοὺς, Αὐστραλοὺς καὶ Νεοζηλανδούς.

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Συμπολιτείας, ἥτις τόσον καταλλήλως ἐξέλεξε τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν ὅπως παραδώσω τὸ ἐν μικρογραφίᾳ πρόπλασμα τοῦτο, τοῦ Ἡρώου. Παρακαλῶ δὲ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως δεχθῇ τὸ σύμβολον τοῦτο διαρκοῦς φιλίας καὶ ἀγάπης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὴν ὅην Αὐστραλιανὴν Μεραρχίαν καὶ τοὺς ἐνδόξους νεκρούς σας.

Ζήτω ἡ Αὐστραλία. Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς παρέλασις τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν Αὐστραλίας εἰς Σύδνεϋ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τμῆμα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρόν του κ. Σάμιον, τὸν κ. Ἀνδρέαν Ν. Σιμιτέκολον καὶ πλείστους ἄλλους.

Ι. Θ. ΤΑΜΒΑΚΗΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΩ ΕΡΓΑ

Ὁ «Σύλλογος Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων» (Παράρτημα Κουηνσλάνδης ἐν Τουγούμπα Αὐστραλίας) διενήργησεν ἔρανον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ Μυλοποταμιτῶν καὶ ἄλλων Κυθηρίων καὶ μὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου ἐκτελουμένων ἐν Μυλοποτάμῳ ἔργων. Εἰς τὸν ἔρανον προσέφερον οἱ ἑξῆς:

Χαρ. Κοσμᾶ Ἀνδρόνικος λίρας Αὐστραλίας 25, Χαρ. Δ. Ποτήρης 20, Δ. Γ. Στρατηγὸς 20, Κ. Γ. Ἀνδρόνικος 10, Γ. Δ. Ἀνδρόνικος 10, Ν. Δ. Ποτήρης 10, Α. Γ. Ταμβάκης 10, Δ. Γ. Ταμβάκης 10, Β. Ν. Καρύδης 10, Ν. Π. Καρύδης 10, Ἀνάργ. Δ. Μεγαλοκονόμος 6.5, Ἰω. Ξεν. Ζερβὸς 6, Γ. Δ. Ποτήρης 5, Μαρία Κ. Λεονταράκη 5, Θεοδώρα Π. Χλέντζου 5, Β. Π. Καρύδης 5, Γ. Ἐμμ. Βλαχογένης 5, Γ. Βρ. Πρωτοψάλτης 5, Ν. Παυλάκης 5, Ἀνδρ. Γ. Μαλάνος 5, Χρυσάνθη Γ. Φρυλίγκου 5, Χρυσάνθη Π. Φρυλίγκου 5, Σ. Πρινέας 5, Β. Γ. Μαυρομάτης 5, Ἀντ. Ἐμμ. Κασιμάτης 5, Γ. Ἐμ. Κασιμάτης 5, Ἐμμ. Δ. Ποτήρης 5, Γ. Π. Κασιμάτης 4, Μαρία Κυριάκου Φρυλίγκου 4, Θ. Π. Μαγουλᾶς 2, Θ. Δ. Ποτήρης 2, Σοφίος Π. Στρατηγὸς 2, Θ. Μ. Πετρόχειλος 2, Κ. Διον. Γατζούνης 1, Ἰω. Ἐμμ. Κομηνὸς 1. Ὀλικῶς λίραι Αὐστραλίας 240.5.

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν καὶ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας ἐγκατεστημένος ἐκλεκτὸς συμπατριώτης κ. Ἰωάννης Δαμιανοῦ Ἀνδρόνικος κατέβαλεν εἰς τὸν «Σύλλογον Κοινωφελῶν Ἔργων Μυλοποτάμου Κυθήρων» δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου.

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΠΟ ΦΡΙΛΙΓΚΙΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΛΑΙΜΟΝΑ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς κοινότητος Φριλιγκιανίκων, ἤρχισαν ἀπὸ τινος καὶ συνεχίζονται δραστηρίως ἐργασίαι κατασκευῆς νέας ὁδοῦ ἀπὸ Φριλιγκιανίκων πρὸς Αὐλαίμονα. Ἤδη συνετελέσθησαν τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἔργου, κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος, δεδομένου ὅτι μόλις εἰς πέντε ἑκατομμύρια συμπεκοῦνται ὅσα ἐστάλησαν παρὰ διαφόρων φιλοπροόδων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ὅσα συνεκέντρωσαν οἱ κάτοικοι ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ ὠργανωθέντα εἰς Φριλιγκιάνικα χορόν.

Ἡ κατασκευαζομένη ὁδὸς εἶναι πλάτους 5—7 μέτρων καὶ ἔχουσα μῆκος 13 χιλιομέτρα, θὰ διευκολύνῃ τὰ αὐτοκίνητα νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ γραφικοῦ Αὐλαίμονος.

Ἐκτὸς τῶν κατοίκων κοινότητος Φριλιγκιανίκων ποὺ εἰρ γάσθησαν δωρεὰν καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἕκαστος, εἰργάσθησαν ἐπίσης δωρεὰν πολλοὶ κάτοικοι τῆς κοινότητος Μητάτων καὶ τοῦ χωρίου Αὐλαίμων. Ἐπίσης εἰργάσθησαν δωρεὰν μὲ τὰ αὐτοκίνητά των οἱ κ. κ. Ἰωάννης Μπελεγρῆς καὶ Δημ. Μεγαλοκονόμος. Τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἔργου ἀποτελοῦν ὡς πληροφορούμεθα οἱ κ. κ. Π. Σάμιος ἢ Δημητρόπουλος πρόεδρος Φριλιγκιανίκων, Ἀντώνιος Κορῶνης, Ἐμμ. Φριλίγκος, Ἐμ. Νοταρᾶς ἢ Παπαδιόλος καὶ Διαμαντῆς Νοταρᾶς.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

Καλωσορίσματα

Ὁ χαριτωμένος μικρὸς Γεώργιος Τζάννες, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Τζάννε, ἐκ Φρατσίων, ὅστις διαμένει εἰς Φλόρ Πάρκ τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης.

"Οπως ἀνηγγείλαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον, ἀφίκετο πρὸ διμήνου ἐξ Ἀμερικῆς ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης κ. Παναγιώτης Γ. Στάθης ἀπὸ τὸ χωρίον Ἅγιος Ἠλίας.

Τὸν κύριον Στάθην ὑπεδέχθη μετὰ χαρᾶς ἡ κοινωνία τῆς νήσου μας, διότι κατὰ τὴν μακρὰν ἀποδημίαν του δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνθυμῆται, νὰ τιμᾷ καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς ἰδικούς του καὶ τὰ κοινωφελῆ ἔργα τῆς πατρίδος, ἐνῷ εὑρισκόμενος εἰς τὴν ξένην κατέβαλε κάθε φροντίδα διὰ νὰ δημιουργῇ φίλους τῆς Ἑλλάδος μας.

Τὸν ἀφιχθέντα παιδικόν του φίλον ἐχαιρέτησεν ὁ τέως ἀγροφύλαξ κ. Ἰωάννης Π. Τζάννες διὰ τῶν κατωτέρω στίχων του:

Φίλε μου, καλῶς ὥρισες,
πὸ τὰ μακριὰ τὰ ξένα
ποὺ χρόνια 38
εἶναι συμπληρωμένα.
Καὶ τώρα θὰ αἰσθάνεσαι
χαράν, πολὺ μεγάλην,
στὸν τόπον τῆς γεννήσεως
ποὺ εὑρίσκεσαι καὶ πάλιν.
Καὶ ἐλέπεις φίλους παλαιοὺς
ἀδέλφια καὶ μητέρα,
μόνον πῶς δὲν ἠντύχησες
νὰ 'δῆς καὶ τὸν πατέρα.
Ἀδέλφια ἄφισες μικρά,
κι' ἀγέννητα καμπόσα,
τώρα τὰ ἐρίσκεις μὲ παιδιά,
ἐρίσκεις κι' ἀνίψια τόσα.
Κι' ἕνας καϊμὸς τῆς μάνας σου,
μεγάλος, θὲ νὰ γιάνῃ,
ποὺ παρεκάλει νὰ σᾶς δῇ
κι' ὀστερα νὰ τεθάνῃ.
Καὶ τώρα ἐμπρός της σὲ θωρεῖ
κι' ἀπὸ χαρὰ δακρύζει,
καὶ πρὶν πεθάνῃ τσάλλους τρεις
νὰ δῇ κι' αὐτοὺς ἐλπίζει.
Καὶ τότε σὰν τὸν Συμεὼν
μπορεῖ νὰ πῇ κι' ἐκεῖνη
«νῦν ἀπολύεις δέσποτα
τὴν δούλη σου ἐν εἰρήνῃ».
Σ' ἁρμόζει μέγας ἔπαινος,
ὡς πράξας τὸ καθῆκον,
ποὺ ὑποστήριξες τρανὼς
τὸν πατρικὸν σου οἶκον.
Δένδρον ποὺ καλέργησες
κάνει καρπὸν ὡραῖον,
ποὺ χρησιμεύει ὡς τροφὴ
πνευματικὴ τῶν νέων.
"Ολοι οἱ δικοί σου σήμερον
ἔχουν χαρὰν μεγάλην
ποὺ σὰν αὐτὴν δὲν ἔννοιωσαν
εἰς τὴν ζωὴν των ἄλλην.
Καὶ γὼ σὰν φίλος σου παληὸς
σκιρτῶ 'πὸ τὴ χαρὰ μου,
τὸν ἐρχομό σου χαιρετῶ
καὶ πάλλεται ἡ καρδιά μου.
Χρόνια γυρίζει ἡ σκέψις μου
πίσω στὰ περασμένα,
παιδάκια σὰν ἐπαίξαμε
πάντοτ' ἀγαπημένα.
"Οταν μαζὶ πηγαίναμε
εἰς τὴν πεδελεδάδα,
καὶ κεῖ ἀπολαμβάναμε
τὴν ὥρομφη λιακάδα.
"Οταν μαζὶ πηγαίναμε
παιδάκια στὸ σχολεῖον,
ὠκεανὸν περάσαμε
μαζὺ στὸ ἴδιο πλοῖον.
Καὶ προχωρεῖ ἡ σκέψις μου
δὲν σταματᾶ διόλου,
ὅταν μαζὶ ἐβγήκαμε
στὴ χώρα τοῦ Κολόμβου
"Οταν μαζὶ μᾶς πῆγα νὲ
στὸ "Αβευο τὸ τρίο
εἰς τοῦ Ζερβοῦ τοῦ Στέφανου
δρόμους σαράντα δύο
Νὰ φᾶμε μᾶς ἐδώσανε,
κρέας, γλυκὰ καὶ ἄλλα,
καὶ μᾶς ξεκολιδώσανε
μὲ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα
Καὶ τρέχουνε τὰ σάλια μου
γιὰ τέτοια περασμένα,
ποὺ τρώγω ἐδῶ ψωμὶ κι' ἐλιὲς
καὶ λάχανα βρασμένα.
"Εκτοτε χωριστήκαμε
δὲν ἰδωθήκαμε ἄλλο
κι' αὐτὸ μεράκι μ' ἄφισε
μέσ' στὴν καρδιὰ μεγάλο.
Χρόνια πολλὰ περνοῦσανε
μάγὼ εἶχα τὴν ἐλπίδα
πῶς θὰ ξαναβλεπώμαστε
μιὰ μέρα στὴν πατρίδα.
Καὶ 'φάσα' ἡ μέρα ἡ σημερινὴ
ποὺ ναι γιὰ μᾶς μεγάλη
κι' ἀμπρός μας σ' ἀντικρύζομε
εἰς τὸ χωριὸ μας πάλι.
Κι ὥστε ποὺ ζῶ τέτοια χαρὰ
θενὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι,
κι' ὅταν στὸ νοῦ μου ἔρχεται,
πάντα θὰ συγκινοῦμαι.
Τέλος στὸ στίχο μου αὐτὸν
κλείνω τὸ ποίημά μου
καὶ μὴ παραξηγήσετε
τά, ἴσως, σφαλματά μου.

Ἀρραβῶνες

— Μαίρη Π. Ἀρώνη — Ἰωάννης Καστανὸς φαρμακοποιὸς ἠρραβωνίσθησαν εἰς Μπρίσμπαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Γ. Β. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Κλέαρχος Παληὸς — Κικὴ Β. Γκοῦμα ἐκ μητρὸς Κυθηρίας, τὸ γένος Καλλιγέρου, ἠρραβωνίσησαν εἰς Πειραιά.

— Ἀλέξανδρος Δ. Ποτήρης — Μαρία Βλαχογένη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Μυλοπόταμον.

— Νικόλαος Σουρῆς — Πιπίτσα Κατσιρούμπα, ἐκ μητρὸς Κυθηρίας τὸ γένος Κασιμάτη, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

— Ἐμμον. Π. Στάθης — Σταματίνα Γ. Στάθη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Ἁγ. Ἠλίαν.

— Νίκος Σίμος — Σταματία Γ. Καλοκαιρινοῦ ἠρραβωνίσθησαν εἰς Ἀθήνας.

— Ἐμμαν. Βικ. Κασιμάτης — Εὐαγγελία Βλάχου, ἠρραβωνίσθησαν εἰς Πιτσινιάνικα.

— Ἀντώνιος Καλλίγερος — Ἀγγελικὴ Ἀνδρ. Παχουντάκη ἠρραβωνίσθησαν εἰς Στραπόδι.

Ἐκλεκτοὶ γάμοι

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἰούνιος 1950, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὴν 11ην τρέχοντος ἐτελέσθησαν εἰς τὴν πόλιν μας μεγαλοπρεπῶς, οἱ γάμοι τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου κ. Φώτη Π. Κασιμάτη μετὰ τῆς ἐξαιρετικῆς δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Καρασταμάτη. Παράνυμφος καὶ τὰ τὸ μυστήριον παρέστη ὁ διακεκριμένος ὁμογενὴς κ. Χρ. Δραχμάς. Ἡ στέψις τῶν εὐτυχῶν νεονύμφων ἐγένετο εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Μετὰ τὴν στέψιν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς κεκλημένους ἐδόθη πλουσιώτατον γεῦμα εἰς τὴν γνωστὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν Πὶρ 66 τοῦ SHIP—A—HOY, καὶ ἐπηκολούθησεν χορὸς ὑπὸ τοὺς ἤχους πλήρους ὀρχήστρας, ὅστις διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Ὁ εὐτυχὴς γαμβρὸς εἶναι υἱὸς τῶν ἐκλεκτῶν πατριωτῶν μας Παναγιώτου Κασιμάτη ἢ Πέρου καὶ τῆς ἐριτίμου κυρίας του Γιαννούλας. Ἡ ὡραία νύμφη τυχαίνει θυγάτηρ τῶν ἐκλεκτῶν ὁμογενῶν Εὐαγγέλου καὶ Εὐαγγελίας Καρασταμάτη καταγομένων ἐκ Νέας Φωκαίας Μ. Ἀσίας.

Τὸ τόσον ταιριαστὸ ζευγάρι ἀνήκει εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ νέαν Ἑλληνικὴν γενεὰν καὶ τοῦ εὐχόμεθα ὑγείαν χαρὰν, μακρότητα ἡμερῶν καὶ νὰ συνεχίζῃ ἐπαξίως τὴν πατριωτικὴν περίειαν ποὺ ἐχάραξαν οἱ γονεῖς των. Εἰς τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς χαίρουνται. Θ. Ι. Φατσέας

Γεννήσεις

Ἡ κυρία Στέλλα Π. Τραβασάρου ἔτεκεν εἰς Ὀλυμπουρι τῆς Αὐστραλίας θῆλυ. Εὔχομαι νὰ τοὺς ζῇσῃ.

ΤΟΥΛΑ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

— Ἡ κυρία Μαρούλη Π. Νοταρᾶ ἔτεκεν εἰς Φριλιγκιάνικα, θῆλυ.

— Ἡ κυρία Χρυσούλα Κοσ. Φριλίγκου ἔτεκεν εἰς Φριλιγκιάνικα θῆλυ.

— Ἡ κυρία Εἰρήνη Σαμίου ἔτεκεν εἰς Μητάτα ἄρεν.

— Ἡ κυρία Βάσω Γρ. Σταθακάτου ἔτεκεν εἰς Λιβάδι θῆλυ.

— Ἡ κυρία Μαρία Δ. Καλλιγέρου ἔτεκεν εἰς Πιτσινιάνικα ἄρρεν.

— Ἡ κ. Σταματία Θ. Κασιμάτη ἔτεκεν θῆλυ εἰς Φριλιγκιάνικα.

Γάμοι

Παναγ. Α. Σιμιτέκολος — Θεοχάρη Κομηνοῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Περλεγκιάνικα.

— Νικόλ. Δ. Κουλεντιανὸς — Μαρία Ἐμ. Μπατσινίλια ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Λογοθετιάνικα.

— Ἀθανάσιος Ι. Τζόβολος ἔμπορος Σοφία Ν. Καλλιγέρου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ἀθήνας. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Γ. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

— Ἐμμανουὴλ Βλαντῆς, φωτογράφος — Μόνα Μανέρα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Πειραιά. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Θεόδ. Βρ. Πανάρετος. Μετὰ τὴν στέψιν τὸ εὐτυχὲς ζεύγος τῶν νεονύμφων ἀνεχώρησεν εἰς Ρόδον διὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

— Δημήτριος Π. Σουρῆς — Εἰρήνη Καλύσβα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Πειραιᾶ. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἀλέκος Λιανής.

— Α. Ε. Ἀλεξανδρίδης — Αἰκατερίνη Παύλου Στρατηγοῦ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις. Παράνυμφος παρέστη ὁ ἔμπορος κ. Παῦλος Β. Στρατηγός, ἐξάδελφος τοῦ λος Β. Στρατηγός, ἐξάδελφος τῆς ἐκλεκτῆς νύμφης. Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΛΑ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Συγχαρητήρια

Εἰς τὴν ἀγαπητήν μας οἰκογένειαν Παναγιώτου καὶ Γιαννούλας Π. Κασιμάτη ἢ Πέρου, διαμένοντας εἰς Ν. Ὑόρκην καὶ διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τοῦ ἀγαπημένου υἱοῦ των Φώ